

Høring om tre nye forskrifter om fisket i Tanavassdraget

1 Innledning

I henhold til Tanaavtalen art. 5 skal Norge og Finland ha felles regler for fisket på Tanavassdragets grenseelvestrekning. De første fiskereglene trådte i kraft sammen med Tanaavtalen i 2017. Disse skulle opprinnelig gjelde til 2022, men ble forlenget i to år etter noteveksling mellom norske og finske myndigheter. I perioden 2020-2023 pågikk forhandlinger om nye fiskeregler for Tanavassdraget. Avtale om nye fiskeregler ble undertegnet 22. desember 2023.

De tre forskrifter som nå sendes på høring implementerer fiskereglene i norsk rett. Forskriftene er i overensstemmelse med de bilaterale fiskereglene i Tanaavtalen, og vil erstatte de forskrifter som så langt har vært gjeldende for fiske på grenseelvestrekningen, i nedre norske del av vassdraget og i de norske sideelvene. For nærmere redegjørelser for forhandlingsprosess og innholdet i de bilaterale fiskereglene, viser vi til høringsnotat om forslag til endringer i fiskereglene, som ble sendt ut 30. juni 2023.

De tre foreslåtte forskriftene viderefører i all hovedsak de endringer som har vært gjort i fiskereglene de siste årene, med tanke på redskapsbegrensninger og fisketider i fisket etter andre arter. Vurdering av muligheten for å åpne for laksefiske er gjort etter grunnregelen i fiskereglene, for øvrig inntatt i § 5 i grenseelvforskriften og forskrift for nedre norske del av Tanavassdraget. For sideelvene foreslås det en enklere grunnregel, hvor man tar utgangspunkt i hvorvidt sideelvsbestanden produserer et høstbart overskudd. Dette fordi fisket i sideelvene i all hovedsak ikke er et fiske på blandede bestander. Vurderingene tilsier at det ikke blir åpnet for laksefiske i noen deler av Tanavassdraget i 2024.

2 Status for laksebestandene i Tanavassdraget

I Norge forvaltes laksen på bestandsnivå. En viktig årsak til dette er laksens biologi. Hver laksebestand er genetisk unik og har sine egne lokale tilpasninger. Dersom en bestand forsvinner kan vi derfor ikke nødvendigvis erstatte den med en annen. Siden hver elv, når den er fylt opp med nok gytefisk, bare produserer opp til en viss mengde smolt, så kan vi heller ikke kompensere tapet av noen bestander med å produsere mer i de bestandene som er igjen. Antall elver som har laks vil derfor direkte påvirke hvor mye laks som produseres totalt, og da i sin tur mengden laks som kan fiskes på. Laksen i Tanavassdraget er allerede betydelig redusert i antall, og det reduserte antallet medfører et stort tap av genetisk variasjon. Dette fører til at tanalaksen er enda mer sårbar for klimaendringer, effekter av rømt oppdrettslaks, og andre påvirkninger den er nødt til å tilpasse seg. Hvis hele bestander

forsvinner medfører det et irreversibelt tap av genetisk variasjon og biologisk mangfold på vegne av alle kommende generasjoner. Derfor legger de nye fiskereglene og fiskeforskriftene til rette for en bestandsrettet forvaltning i Tanavassdraget.

Statusen til bestandene i Tanavassdraget var svak også i 2023, og den negative utviklingstrenden fortsetter. I overvåknings- og forskningsgruppas (OFG) årlige statusrapport for laksebestandene i Tanavassdraget (2023) fremgår det at bestandsstatusen var dårlig i 11 av de 12 områdene som ble undersøkt. 10 av de 12 vurderte områdene er nå i den røde – og mest kritiske – statuskategorien, mens ett område er i den oransje og ett område i den gule kategorien.

Gytebestandsmåloppnåelsen er fortsatt svært lav i selve Tanaelva, Kárášjohka, lešjohka og Anárjohka, som til sammen står for 83 % av det totale gytebestandsmålet i vassdraget. Ingen av disse områdene har hatt noe høstbart overskudd de siste fire årene.

Tre sesonger uten laksefiske har gitt en klar positiv effekt for flere av gytebestandene i vassdraget. Den samlede gytelaksmengden i Tanavassdraget økte med 41 % fra gjennomsnittet i årene 2013-2020 til gjennomsnittet i årene 2021-2022. I selve Tanaelva og de øvre sideelvene har gytelaksbestandene økt mellom 21 og 42 %. Dette er svært positivt, siden dette er områder hvor bestandene tidligere har vært høyt beskattet og som har hatt svært lav gytebestandsmåloppnåelse. I sideelver i nedre deler av vassdraget, som Máskejohka og Buolbmátjohka, har gytebestandene hatt en nedgang på mellom 50 og 62 % i samme periode. I følge statusrapporten fra OFG er begrunnelsen for denne ulike utviklingen at områdene historisk har hatt ulik grad av fangstpåvirkning. Siden selve Tanaelva og de øvre sideelvene har opplevd det høyest akkumulerte fisketrykket, har stansen i laksefisket i 2021 og 2022 gitt den største innsparingen av hunnlaks. I de nedre sideelvene har fisketrykket historisk sett vært lavere, og innsparingen av hunnlaks er lavere samtidig som de påvirkes av lav sjøoverlevelse.

Den positive utviklingen i de øvre sideelvene skyldes altså i all hovedsak fravær av fiske. Det vil derfor være stor risiko knyttet til å skulle tillate selv et begrenset laksefiske. Innsiget av laks er forventet å være lavt også i 2023, og selv med positiv utvikling i de øvre sideelvene er bestandene i disse elvene fortsatt langt unna å oppnå gytebestandsmålet og å produsere et høstbart overskudd. Det understrekes i statusrapporten at det ikke bør være noen beskatning før det igjen produseres et høstbart overskudd og bestandene har kommet opp i minst oransje statuskategori.

3 Om prosessen

Klima- og miljødepartementet og det finske Jord- og skogbruksdepartementet startet forhandlinger om nye fiskeregler i juni 2020. Forslag til nye fiskeregler ble sendt på høring 30. juni 2023. I prosessen har det blitt avholdt møter på flere nivåer. Det har vært en rekke interne møter i den norske delegasjonen, for å avklare standpunkter og ta stilling til norske forslag. Det har vært avholdt tolv bilaterale forhandlingsmøter mellom den norske og den

finske delegasjonen, og i tillegg har det vært jevnlig møter mellom delegasjonsledelsen i begge delegasjoner. TF har deltatt på alle nivåene.

Etter siste forhandlingsmøte valgte TF å tre ut av den norske delegasjonen. Grunnen til dette er at TF mener det ikke har blitt lagt tilstrekkelig vekt på bekjempelse av predatorarter i vassdraget, og at de ikke er enige i forslaget til ny grunnregel for laksefisket. Det finske Sametinget og lokale representanter fra finsk side valgte i desember 2022 å fratruke den finske delegasjonen.

På norsk side kom det inn 15 innspill til høringen av de nye fiskereglene. I løpet av høsten 2023 jobbet norske og finske myndigheter med å bearbeide utkastet til fiskeregler i tråd med høringsinnspillene. Dette gjaldt blant annet bestemmelsene om pukkellaks. Fiskereglene ble undertegnet 22. desember 2023.

I desember 2023 og januar 2024 har forvaltningsgruppa for Tanavassdraget diskutert adgangen til å åpne for laksefiske i vassdraget i henhold til § 5 i grenseelvforskriften. Forvaltningsgruppa består av en representant fra Miljødirektoratet, to representanter fra TF, en representant fra det finske jord- og skogbruksdepartementet og to representanter fra lokale finske fiskerettighetshavere. Mandatet til forvaltningsgruppa er blant annet å evaluere foregående fiskesesong, basert på erfaringer og statusrapport for laksebestandene i vassdraget, og å foreslå endringer i fiskereglene for kommende sesong.

For 2024-sesongen har forvaltningsgruppa vurdert mulighetene for et begrenset laksefiske. Basert på statusrapporten og de rammene som er satt i fiskereglene, konkluderte gruppa med at det ikke er grunnlag for å åpne for laksefiske kommende fiskesesong.

Etter Tanaavtalen art. 7 skal endringer i fiskereglene gjennomføres i nasjonal lovgivning innen 1. april samme år som endringene skal gjelde fra. Gjennom noteveksling 22. mars 2024 inngikk norske og finske myndigheter en avtale om å utsette denne fristen til 9. mai for endringene som skal gjelde i 2024. Grunnen til dette er at de bilaterale fiskereglene først vil tre i kraft 1. mai, og fastsettelse av adgangen til laksefisket for 2024 kan dermed ikke gjøres før disse er i kraft. Forslaget til forskrifter som nå sendes på høring skal altså tre i kraft innen 9. mai 2024.

4 Nærmere om forslaget

4.1 Forholdet til fiskereglene

De tre forskriftene som nå sendes på høring, implementerer de bilaterale fiskereglene på norsk side av vassdraget. Forskrift om fiske på Tanavassdragets grenseelvstrekning er i alt det vesentlige basert på de bilaterale fiskereglene. Det samme gjelder forskrift om fiske i nedre norske del av Tanavassdraget. Unntaket her er ørretfiske i munningsområdet og fredningsoner, som er tatt inn etter ønske fra TF.

I forskrift om fiske i norske sidevassdrag til Tanaelva er bestemmelsene fra fiskereglene noe moderert og endret etter innspill fra TF.

4.2 Struktur

Alle tre forskrifter har nå samme struktur og rekkefølge på kapitler og bestemmelser som de bilaterale fiskereglene.

Det første kapitlet inneholder generelle regler som virkeområde og fiskergrupper. Kapittel to omhandler laksefisket og hvilke forutsetninger som må være til stede for at dette kan åpnes. Kapittel tre inneholder regler om fiskekort og fiskeavgift. I kapittel fire følger regler om de ulike fiskeredskapene. Kapittel fem inneholder regler om gjennomføringen av selve fisket, inkludert fiskesesong og fisketider. Videre i kapittel seks følger mer tekniske presiseringer av krav til garnredskaper. Kapittel sju inneholder bestemmelser om fangst, inkludert minstemål og fangstrapportering. Kapittel åtte går nærmere inn på biologisk påvirkning, og regler for å unngå spredning av fremmede arter. Kapittel ni rommer andre bestemmelser, som regler for båtregister og muligheten til å gi dispensasjoner fra fiskereglene i enkelttilfeller.

4.3 Laksefisket

4.3.1 Grenseelvestrekningen og nedre norske del

For 2024 skal adgangen til å åpne for laksefiske vurderes etter grunnregelen i de nye fiskereglene § 5. Utgangspunktet for denne regelen er at det i større grad skal fiskes på laksebestandenes høstbare overskudd. Denne regelen er også tatt inn i forskrift om fiske på grenseelvestrekningen og forskrift om fiske i Tanavassdragets nedre norske del.

Etter § 5 i forslag til forskrift om fiske på Tanavassdragets grenseelvestrekning og forslag til forskrift om fiske i Tanavassdragets nedre norske del kan det ikke åpnes for fiske etter laks dersom mer enn 20 % av den laksen som til enhver tid befinner seg i elva kommer fra bestander i rød bestandskategori (se statusrapporten for definisjon av bestandskategoriene). Andelen røde bestander vil estimeres hvert år basert på tallene fra året før. Dersom bestanden ikke ble vurdert året før vil den siste tilgjengelige statusvurderingen brukes. Situasjonen for bestandene i vassdraget kan imidlertid endres mye fra år til år og forvaltningsmålene tar utgangspunkt i perioder på fire år. Dersom statusvurderingen er eldre enn fire år vil den derfor ikke kunne benyttes. Den nye grunnregelen for laksefiske er beskrevet nærmere i høringen av fiskeregler for Tanavassdraget 2024-2031, fra juni 2023.

Statusen for laksebestandene vurderes årlig av den norsk-finske overvåkningsgruppa for Tanavassdraget. Statusrapporten fra 2023 konkluderer med at situasjonen for laksebestandene i vassdraget sett under ett fortsatt var svært dårlig med en liten gytebestand og uten noe høstbart overskudd. Overvåkningsgruppa anslår videre at det sannsynligvis ikke vil være noe høstbart overskudd i 2024. Som tabellen under viser, vil mer enn 20 % av laksen i Tanaelva vil komme fra røde bestander i alle uker gjennom sesongen i 2024 (uke 21 til 35). Med bakgrunn i dette vil det ikke åpnes for noe laksefiske i 2024 på grenseelvestrekningen eller i nedre norske del av Tanavassdraget.

Uke:	21-23	24	25	26	27	28	29
Tanaelva	9,0 %	14,0 %	15,0 %	20,0 %	23,0 %	35,0 %	42,0 %
Máskejohka	1,0 %	0,4 %	1,0 %	1,0 %	1,0 %	1,0 %	1,0 %
Buolbmátjohka	2,0 %	2,0 %	1,0 %	1,0 %	0,3 %	0,1 %	0,0 %
Lákšjohka	5,0 %	3,0 %	2,0 %	1,0 %	1,0 %	0,3 %	0,2 %
Veahčajohka	7,0 %	6,0 %	6,0 %	4,0 %	3,0 %	3,0 %	1,0 %
Ohcejohka m/sideelver	7,0 %	11,0 %	11,0 %	6,0 %	5,0 %	4,0 %	3,0 %
Goahppelašjohka	2,0 %	5,0 %	3,0 %	4,0 %	2,0 %	2,0 %	1,0 %
Leavvajohka	2,0 %	4,0 %	3,0 %	3,0 %	3,0 %	2,0 %	1,0 %
Váljohka	10,0 %	7,0 %	5,0 %	4,0 %	2,0 %	2,0 %	1,0 %
Små sideelver i øvre del	4,0 %	6,0 %	8,0 %	9,0 %	6,0 %	5,0 %	5,0 %
Karášjohka	24,0 %	14,0 %	12,0 %	13,0 %	14,0 %	10,0 %	8,0 %
Iešjohka	19,0 %	11,0 %	12,0 %	11,0 %	12,0 %	11,0 %	10,0 %
Anárjohka m/sideelver	10,0 %	16,0 %	20,0 %	24,0 %	27,0 %	25,0 %	27,0 %
Sum røde bestander:	84,00 %	73,40 %	76,00 %	84,00 %	86,30 %	89,40 %	94,20 %

Uke:	30	31	32	33	34	35	Siste fargelegging
Tanaelva	46,0 %	55,0 %	53,0 %	60,0 %	48,0 %	53,0 %	2023
Máskejohka	1,0 %	1,0 %	1,0 %	0,2 %	3,0 %	0,4 %	2022
Buolbmátjohka	0,1 %	0,1 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,4 %	2023
Lákšjohka	0,1 %	0,0 %	0,2 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	2023
Veahčajohka	1,0 %	1,0 %	1,0 %	1,0 %	1,0 %	0,5 %	2021
Ohcejohka m/sideelver	3,0 %	1,0 %	2,0 %	1,0 %	0,3 %	0,4 %	2023
Goahppelašjohka	1,0 %	1,0 %	0,0 %	1,0 %	0,0 %	0,2 %	2019
Leavvajohka	1,0 %	1,0 %	0,1 %	1,0 %	0,0 %	0,0 %	2023
Váljohka	1,0 %	1,0 %	0,3 %	0,4 %	1,0 %	0,2 %	2019
Små sideelver i øvre del	5,0 %	3,0 %	4,0 %	3,0 %	6,0 %	3,0 %	2023
Karášjohka	8,0 %	6,0 %	3,0 %	3,0 %	2,0 %	1,0 %	2023
Iešjohka	8,0 %	6,0 %	7,0 %	4,0 %	4,0 %	4,0 %	2022
Anárjohka m/sideelver	25,0 %	23,0 %	28,0 %	26,0 %	34,0 %	37,0 %	2023
Sum røde bestander:	94,20 %	95,10 %	96,50 %	96,60 %	98,00 %	99,00 %	

4.3.2 De norske sidevassdragene

I sidevassdragene er det i all hovedsak ikke et fiske på blandete bestander. Terskelen på max 20 % laks fra røde bestander, som benyttes på grenseelvtrekningen og i nedre norske del, kan derfor ikke anvendes i sidevassdragene. Det foreslås en enklere grunnregel for laksefisket i sidevassdragene, hvor muligheten for å åpne for et begrenset laksefiske beror på om laksebestanden i det enkelte sidevassdrag produserer et høstbart overskudd. I sidevassdrag som ikke er vurdert i statusrapporten vil det i tråd med NASCOs føre-var-tilnærming ikke bli åpnet for et fiske det året.

I statusrapporten var det kun ett av de vurderte sidevassdragene på norsk side som sannsynligvis nådde gytebestandsmålet i 2023. Dette gjelder Ástejohka som, renner ut i Váljohka like før denne renner ut i Tanaelva. Ástejohka har et estimert gytebestandsmål på 159 kg hunnlaks, og hadde en måloppnåelse på 112 % og en sannsynlighet for å nå gytebestandsmålet på 67 % i 2023. Årsaken til at sannsynligheten for å nå gytebestandsmålet ikke er 100 % når måloppnåelsen var 112 % er at sannsynligheten tar høyde for usikkerheten i estimatene. I tidligere studier er det ikke funnet genetiske forskjeller på lakseunger i Ástejohka og Váljohka, og de er dermed vurdert å tilhøre samme bestand. Selv om det er satt et eget gytebestandsmål for Ástejohka, utgjør dette målet om lag 20 % av det totale gytebestandsmålet i Váljohka. Dersom man åpner for et uttak av det svært

begrensede overskuddet i Ástejohka, vil man altså redusere mulighetene for å oppnå gytebestandsmålet i Váljohka. I tillegg er det begrenset med data fra Váljohka og Ástejohka de siste årene. Med utgangspunkt i en føre-var-tilnærming basert på tellinger fra nærliggende vassdrag, er det ikke tilrådelig å åpne for et kvotebasert fiske i 2024 på det svært begrensede overskuddet som er observert i Ástejohka.

4.4 Fisket etter andre arter

De siste årene er det gjort flere endringer i reglene om fiske etter andre arter enn laks og sjørøye. Blant annet er det gjort utvidelser i fisket etter sjørørret, og utvidelser i fisket med småmaskede garn.

I de bilaterale fiskereglene er det også tatt inn en adgang for hver parts ansvarlige myndigheter til å åpne for fiske etter pukkellaks i avgrensede områder. Dette fisket kan foregå med stang, drivgarn eller settegarn. Denne adgangen foreslås nå også i de norske fiskereglene.

4.4.1 Andre bestemmelser

Munningsfredning

Gjennom forenklinger i fiskereglene er det gjort endringer i fredningsområdene rundt sideelvmunningene. Hovedregelen er at stangfiske er forbudt i et område som strekker seg 50 meter oppstrøms og 100 meter nedstrøms fra sideelvas nærmeste elvebredder og ut til djupålen. Denne hovedregelen foreslås tatt inn i alle tre forskriftene. I grenseelvforskriften foreslås også å gjøre to unntak: det første for samløpet mellom Kárášjohka og Anárjohka, hvor forbudsområdet kan strekkes til 200 meter nedstrøms samløpet. Det andre for området hvor Skiehččanjohka munner ut i Anárjohka, hvor fredningsområdet foreslås på tvers av elvebredden.

I forskrift for fiske på Tanavassdragets nedre norske del foreslås munningsfredning 50 meter oppstrøms og 200 meter nedstrøms fra sideelvas nærmeste bredder, samt 200 meter ut i hovedelva.

Aldersgrense for barnekort

I de norsk-finske fiskereglene har man ikke spesifisert noen aldersgrense for fiskekort til barn. Grunnen til dette er at Norge og Finland ikke kom til enighet om en felles aldersgrense. I de norske forskriftene foreslås det nå at tilreisende barn opp til 13 år kan kjøpe barnekort som kan knyttes til hvilket som helst fiskekort. Dette er den aldersgrensen TF har ønsket på norsk side av vassdraget.

Deltakerkort

Muligheten for å kjøpe deltakerkort til garnfisket foreslås også tatt inn i de tre norske forskriftene. Dette kortet gir en person mulighet til å delta i garnfisket sammen med en person som har generelt fiskekort for lokale fiskere. Innehaver av deltakerkortet kan ikke fiske selv, kun bistå fiskeren. Dette kortet kan benyttes av personer som ønsker å få en opplevelse av garnfisket, eller som vil bistå eldre fiskere i gjennomføring av fisket.

5 Vurdering av forskriftene i lys av nasjonale og internasjonale forpliktelser

5.1 Plikten til å ivareta samisk kultur og videreføring av kunnskap om det tradisjonelle fisket

Etter Grunnloven § 108 og FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter art. 27 (SP 27), påhviler det myndighetene å legge forholdene til rette for at den samiske folkegruppe kan sikre og utvikle sitt språk, sin kultur og sitt samfunnsliv. Det er ikke tvil om at fisket i Tanavassdraget er en sentral del av den lokale samiske kulturen. Når tilstanden til laksebestandene er så dårlig at det ikke kan åpnes for et fiske jf. § 4 i forskriftene, vil regelen være til hinder for slik kulturutøvelse. Samtidig blir retten til å utøve sin kultur i dette tilfellet stilt opp mot en annen grunnleggende menneskerettighet, nemlig retten til miljø, jf. Grunnloven § 112. Det er nettopp for å sikre en «natur hvor produksjonsevne og mangfold bevares» at laksefisket må reguleres strengere. Det er nødvendig å redusere laksefisket for å sikre naturgrunlaget til den elvesamiske kulturen, jf. lakse- og innlandsfiskeloven § 3. Dersom laksebestandene ikke styrkes, vil fiskekulturen uansett forsvinne for fremtidige generasjoner. Både Grunnloven § 108 og SP 27 har et fremtidsrettet perspektiv, og skal ikke bare beskytte kulturutøvelsen for nålevende generasjoner. Fremtidige generasjoner har like stor rett til naturmangfold og tradisjonelt laksefiske som de som lever i dag, og fisket må dermed forvaltes på en måte som ikke setter gjenoppbyggingen av laksebestandene i fare. Når to grunnleggende rettigheter står mot hverandre som i dette spørsmålet, mener departementet at det må legges tyngst vekt på retten til miljø og naturmangfold. Grunnen til dette er at dersom laksebestandene ikke gjenoppbygges, er det store sjanser for at den elvesamiske kulturen uansett vil forsvinne.

5.2 NASCO-konvensjonen

Den nordatlantiske laksevernkonvensjonen (NASCO) har retningslinjer for forvaltningen av laksefiskerier som medlemslandene – inkludert Norge – har sluttet seg til. I disse retningslinjene (dokument CNL(09) 43) står det følgende om beslutningsprosesser i laksefisket (vår oversettelse): «I tråd med anvendelsen av føre-var prinsippet burde det være klare beskrivelser av prosessen bak forvaltningsavgjørelser tilgjengelig for alle retningshavere, sammen med en indikasjon på hvilke typer beslutninger som kan forventes under ulike forhold.» Som følge av den nye grunnregelen for laksefiske er prosessen bak forvaltningsavgjørelser for Tanavassdraget tydeligere og mer forutsigbar, ettersom rettighetshavere får en indikasjon på omfanget og innretningen på fisket ut ifra den årlige evalueringen av statusen på laksebestandene.

Videre fremkommer det av NASCOs retningslinjer at «Det ikke skal fiskes på en bestand som ikke når gytebestandsmålet. Hvis det likevel tas en beslutning om å fiske på en bestand som ikke når gytebestandsmålet med begrunnelse i sosio-økonomiske faktorer, skal fisket klart begrenses til en nivå som fortsatt gjør det mulig for bestanden å bygge seg opp igjen innen et visst tidsrom.» Den nye grunnregel følger opp dette ved å i større grad enn tidligere legge opp til at det høstes av et overskudd. Den trinnvise åpningen av fisket tar

utgangspunkt i oppnåelsen av forvaltningsmålet for bestandene slik at de vil kunne bygge seg opp igjen også når det åpnes for fiske.

5.3 Naturmangfoldloven og lakse- og innlandsfiskloven

Utgangspunktet etter lakse- og innlandsfiskloven § 33 er at fisket etter anadrom laksefisk er forbudt, men kan tillates på visse vilkår. I naturmangfoldloven spesifiseres dette nærmere i § 16 tredje ledd. Her heter det at høsting «bare kan tillates når best tilgjengelig dokumentasjon tilsier at arten produserer et høstingsverdig overskudd». Ettersom anadrom laksefisk forvaltes på bestandsnivå, skal begrepet «art» i denne forbindelse forstås som «bestand». Det er altså to vilkår som må være til stede for at det kan åpnes for fiske på en laksebestand: bestanden må produsere et høstbart overskudd, og man må ha tilstrekkelig data om bestandens tilstand og utvikling til at det kan dokumenteres at bestanden produserer et slikt overskudd.

Som det fremkommer i punkt 2 over, foreligger det grundig dokumentasjon for at laksebestandene i Tanavassdraget ikke produserer et slikt overskudd. Det følger dermed av naturmangfoldloven § 16 tredje ledd at det ikke skal åpnes for fiske på disse bestandene.

6 Økonomiske og administrative konsekvenser

Tanavassdragets fiskeforvaltning har tidligere år fått hele sin inntekt fra salg av fiskekort. En fortsatt restriktiv regulering av laksefisket vil føre til et fortsatt lavt inntektsnivå for TF. En bedre tilrettelegging for fiske etter andre arter, også for tilreisende fiskere kan bidra til noe mer inntekt. Departementet vil gå i dialog med TF for å forsøke å dekke inn noe av inntektstapet på andre måter.

Noen av endringene gir mulighet til å overføre mer myndighet og oppgaver til TF. Dette gjelder for eksempel utfisking av pukcellaks. Slik overføring av myndighet og oppgaver vil kunne føre til økt administrativ arbeidsbyrde for TF, men dette er også noe de selv har ønsket. Departementet vurderer at endringene ikke medfører urimelige administrative konsekvenser for TF, og at de kan gjennomføres innenfor TFs økonomiske rammer.

Reguleringen av laksefisket foreslås regulert etter en forhåndsbestemt modell, hvor det settes klare vilkår når fisket kan gjenåpnes og når det kan økes. På denne måten blir reguleringen mer forutsigbar og rettighetshaverne kan allerede ved publiseringen av statusrapporten få svar på om det kan åpnes for fiske påfølgende sesong eller ikke. Dette vil redusere behovet for tunge årlige forhandlinger om hvorvidt det kan åpnes for laksefiske eller ikke. Det vil gjøre den årlige justeringsprosessen enklere, og slik sett gi en redusert administrativ arbeidsbyrde både for lokal og statlig forvaltning.